

Publicerad 2010-10-30 16:38 av Johan Bergstjärna

En poets dagbok 29 oktober

Jag har drömt mardrömmar inatt, har sovit ryckigt, vaknade tidigt och kunde inte somna om, satte mej och kollade på morgonnyheterna, somnade sen och sov halva dagen, och drömde att jag var en uteliggare som letade mynt i rännstenen, var så där utmattad i kropp och vilja, kunde knappt röra mej, sen skulle jag duscha men min mamma försökte hindra mej och jag baxade ut henne ur badrummet, hon var hysterisk, ingen rolig dröm, men ibland i min barndom så var hon ju sån där; panikvredgad och vansinnig.

Jag sitter i skymningen och lyssnar på den underbara Vivaldi-CD:n som jag lånat av Anders, dricker ett gott kaffe och har tagit några berusande bloss på min nyinköpta pipa, gott och stimulerande.

Veckan har gått, har träffat ovanligt mycket människor, skönt att inte vara ensam jämnt och ständigt; cyklade ut till min forna psykoterapeut Carl-Erik i tisdags, en skön man, nu 77 år men still going strong, han visade mej runt i sitt häftiga hus och bjöd på rabarberpaj och glass, kändes fint att möta honom.

Vi känner ju varandra efter 8 års terapi, vi blev mer än endast terapeut och konfident. Jag ska städa vidare här och bjuda hit honom någon dag.

Jag är så där trött idag, matt i kroppen, ska åka och handla några öl och ta ett bad, sen ska jag kolla på Doobidoo och Skavlan; fredagsmys.

Fick mail från Rosita, den häftiga kvinnan som jag "raggade upp" i vintras, hon befinner sej i Malmö, men tackade ja till mitt förslag att gå på krogen tillsammans för en öl eller vin, kanske vi går på Stallyktan, där dom har ett förnämligt öl. Den här CD:n är vidunderligt skön, men jag spelar säkert för grannarna... Klockan är 6 och jag känner "drömbakis"... förstår inte varför jag måste drömma såna där drömmar; de ger mej inget konstruktivt.

Jag blir bara trött och nedstämd.

Jag har äntligen diskat och fejat i köket, det ger energi att få det fint, och så behöver jag inte skämmas när det kommer folk hit, tänkte jag skulle bjuda hit familjen nån helg i november på middag.

Jag känner mej ensam och deprimerad idag... så trött att jag blir deppad, ska bli skönt med en öl i badet, och så kanske jag ringer någon.

Jag var barnvakt åt lilla fina Moa, 5 år, i förrgår, det är härligt att umgås med henne, en gudomlig liten flicka; vi lekte loss med hennes gosedjur, känner att jag är ovan vid att leka barnlekar, men det tar sej.

Läste en bok för henne, sen somnade hon, som vanligt, ensam med stängd dörr, hon är så lätt att ha och göra med.

19.31: LA Woman med Doors ljuder ur mitt vardagsrum, jag sitter med en välförtjänt Pripps Blå...

"Can't hear my baby though I call and call..."

Tar mej några sippar på min fina pipa, och jag blir HÖG, jag förstår att folk röker! Men jag är ju så ovan att att det snurrar i huvet, det är gott.

Vilka härliga människor det finns här på sajten, idag blev jag riktigt glad över S. bemötande, och hon skriver bedårande fint! Varför skulle han, Jim Morrison, dö så ung?? Vilket slöseri med talang och kraft! Jimi Hendrix och Janis Joplin likaså... Tragiskt.

Jag längtar efter en kvinnas närhet ikväll... fastän jag är asexuell och impotent av mina mediciner, måste få kontakt med min psykiater snart, så att jag kan få ett schema för att så sakteliga ta ur dessa medikamenter.

D. ringde nyss, han låter som i mycket bättre form än på länge, han kom hem idag från Skånetrippen, han kommer över, jag hade ställt in mej på en ensam kväll framför TV... men OK, jag har saknat honom, han är ju min närmaste vän trots allt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten